

מה:

עין משפט
נר מצוה

קח א ב מ"י פטרו מה"י
אסור"י נראה הלכה ה
סמך ללחן קח טור ש"פ
אה"ע סי' ד סעי' ח:
קכ"ג ג מ"י שם ה"ג
טוש"ע שם סעיף ה
וסעיף יט:

ק"ד מ"י פ"א מהלכות
מלכים הלכה ד'
ק"א ה"ו מ"י פ"ג מהל'
אסורי ביאה הלכה
ט סמג לאחז קטן קח
טו"ש י"ד סימן רסח
סעף ג'
ק"ב ז מ"י פ"ג מהל'
יבמות מהל' עבדים
ה"ט סמג ט"ז טו"ש ט'
ס"י רסו סעף ט'

תורה אור השלם

א. שום תשים עליך מלך
אשר יבחר יי' אלהיך בו
מקרב אחיך תשים עליך
מלך לא תוכל לתת
עליך איש נכרי אשר לא
אחיך הוא: דברים יז טו

מוסף רש"י

בפורסי. כלע"ז מנשטער"ל,
שועריס (שבת קנד.).

תוספות ישנים

[illegible][illegible]

דאמיריגן לקמן מי לא עובד
חפץ זה והיא חפלה זו והכס
יהיה דממשמע לעיל ילא זה
תשובה לשם יהדות כלל א"כ
כפי' תחא: ב) וצ"ל זה

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

יש באשת איש. והא דמשמע
דהתקדשי לחיי לא אמר כלום
באחריתי נסיבנא קאמר היינו
(גיטין דף מג. יט.) והכל לא

מנו רב יהודה והא
שחציו עבד וחציו ב
ישראל אותו ולד אינ
דרכ 'יהודה כגון דקדק
צד עבדות שבו מ
והאמרי נהרדעי משמ
הפוסל פוסל אפילו ב
מכשיר אפי' באשת א

אלא מאשת אב מאן
אב דלא תפסי בה קר
כל דלא תפסי בה קר
דמכשר סבר מה א
תפסי בה קדושין לא
לאפוקי עובד כוכבים
קדושין כלל אלא כי א
שבא על אשת איש
משחמש באשת איש
רב גזא איקלע ר' יוסי
עובדא בפנויה ואכש
א"ר ששת לדידי אמר
בר אבין הוה אלא רב
ואכשר בין בפנויה כי
אחא בריה ^(א) דרבה
לאתרין ואכשר בין ב
יוהלכתא עובד כוכבי
ישראל הולד כשר ר
איש ^(ב) ירבא אכשריה ל
בפורסי דבבל ואע"ג ^(ג)
עליך מלך ^(ד) יכל משי
יהו אלא מקרב אחיך
מקרב אחיך קרינן ביה
אמי אטבלה לההיא
אנתא אמר רב יוסף
ובכרתה בה כדרב א
לא טבלה לנדותה
ועבד הבא על בת יש
דהוו קרו ליה בר אר
לא טבלה לנדותה ה
ארמאה אמר ריב"ל
אמר רב חמא בר ג
עבד מן העובד כוכב
בן חורין קנה עצמו

תזכרו דבר חזרה ואם יהיה חמור
בשנה יושבין (קדושין טז) אמרין
ליממולא דלאן קוממין פסולת
רב יהודה לאמרי ממוז ומאי
דממוז כיון דלאבי ואמו משראל
דשניין עולין הוא דבעין מקרב
שבה אע"פ ששראל ואי מיפסל
צביו ויפקר אחד דיני ממוזות (פסל
יבוחא לפי שהמשנה שניה סתם
מטילה דרך כל גזית ששראל
ידיה. תימה דלמך לקמן (דף מז)
מקום אף דרב גסיס לבבא אמי
אזכירושמי דיומא מעשה שאין
דבעין שלשה היינו בקבלת המנהג
אם מפרשים כיון דרוע לכל שטלה
אף לא חזי משפט חלק אלא

והוא לשם חיות ולא לשם יהדות רק מי היה
הוא דמיון הטובים ששהה לשם חיות ולא
לשם יהדות הניח יאס לא חתונה משום דלא
שלא נחמיה לשם יהדות ולכן נחיה שיקר
לחמורות דלא יאס לא בני נחמיה נחמיה:

אמר רב יהודה א"ר
חורין הבא על בת
לו תקנה כי איתמר
ש בת ישראל דנמצא
ששתמש באשת איש
יה דרבי יעקב לדרבי
פפנויה לדרבי המכשיר
יש ושניהם לא למדוה
דפסיל סבר מה אשת
יששין (הולד ממזר) אף
יששין הולד ממזר ומאן
שת אב דלדידיה לא
יזכר דלא תפסי בהו
ותמר דרב יהודה יכנון
נמצא צד חירות שבו
אמר רבינא אמר לי
בר אבין לאתרין והוה
באשת איש ופסיל
לי רב גזא לא ר' יוסי
יוסי ברכי ובידא הוה
באשת איש א"ל ר'
רבינא אקילע אמימר
פפנויה בין באשת איש
ועבד הבא על בת
בפנויה בין באשת
בית מרי בר רחל ומיניה
דאמר מר ישום תשים
מות שאתה משים אל
א"ל כיון דאמו מישראל
עבדיה דרבי חייא בר
עובדת כוכבים לשם
יכילנא לאכשורי בה
זי דאמר רב אסי ימי
נברתה עובד כוכבים
יאל הולד כשר ההוא
ייתא אמר רב אסי מי
זוא דהוו קרו ליה בר
א"ל א"ל טבל לקרוי
דיא אמר ר' תלוקה
ים וקדם ומבל לשם
בן חורין מאי טעמא
עובד

יכלולו לאכסוריו זה ע"י ש
שמעתי וקפוא לי חרה דקע
לאשנה ורשעתי נמי ארמיי
דלוי לשם שמים נתגירה
ארמיסא. שלא טבלה אמו כ
טבילה עולה לה לטבילת גירוי

שנתגיד ביום לבין עצמו אינו גר ומעט
כתב דהא דרבי אסי ודריביל בדעבר
מנהג גר ולא מנסבין ליה בת ישראל
לא חזו ליה כי תרי לאו כלום הוא ע"י

(א) לרוב, יענין, (ב) וסבת קנד, ע"ש, (ג) קדושין פ"ה, (ד) ווע"ע שבת קנד, וכתוב' פס וכתוב' כ"ח ע"ה ד"ה רב מר"ה, (ה) ווע"ע פוס' קדושין פ"ה ד"ה גר.

הנהגות הב"ח

(א) גמ' תמים ענין מלך
מקרב אחיך כל תשימות:
(ב) חוס' ד"ה תמים וכו'
דלי בענין (ג) ד"ה רכא
(ד) נפרק מי שמת. ג"כ
ג"כ נחוספ' קמט ע"ה
נפ' א"כ עג רע"כ כמה
נפ' רש"י ועין עוד בתוס'
נפרק מי שהספיק קנא
ע"ה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א' תמוז ה'ת"ה למנלה סו'.
בדאמרינן בגדה דף מז פ"א
י"ט תוס' ד"ה מסר וכו'
הג"ה

תום' חד מקמא'

[illegible][illegible]